

פרופ' עמרי ידני
מקים ב"ס
למשפטים בדרום
אלה לוי יוניברסיטי,
"חמישי בערב", עמ' 12

פרופ' עמרי ידני
מקים ב"ס למשפטים
במכללת ספיר /
ד"ר חשבוני /
עמ' 12

"גם לדרומיים מגיע ב"ס למשפטים"

הוא ראה בלימודי משפטים ברירת מחדל (ועד היום לא בטוח שעשה את הבחירה הנכונה) ואלמלא הפרשה הפלילית של אביו אולי היה מתמטיקאי. ובכל זאת, הוא מקים עכשיו בדרום בית ספר ראשון למשפטים. אגב, יש לו להקת רוק. פרופ' עמרי ידני שלא היכרתם

אף פעם לא הייתי שותף לביקורות נגד המכללות. אם אנשים רוצים ללמוד משפטים, וזה החלום שלהם, זה לא מתפקיד המדינה למנוע מהם להגשים אותו

“

ישראל פרי חף מפשע ונעשה לו עוול גדול. הוא אדם מאוד חכם וחזק. הכלא לא שובר אותו. באופן פרדוקסאלי, פרי הוא האדם שהכי מאמין במערכת המשפט שפגשת

”

מוזיקה תמיד הייתה תחביב שלי. לקראת גיל 50, החלטתי לפתח אותו. לפני כשנתיים, הקמתי עם חברים להקת רוק. מאז אנחנו מנגנים ומופיעים, וזה כיף אדיר

“

■ הבית

בצפון ת"א, בשכונת רמת אביב הירוקה, בשכונת לביתה של גולדה מאיר, ז"ל, ממוקם ביתם של נעמה ועמרי ידני. פרופ' ידני, פותח את הדלת יחף, בג'ינס בהיר, חולצת טריקו ותספורת קצוצה שמשווה לו מראה צעיר בהרבה מגילו. "זה מה שאני לובש תמיד, טריקו וג'ינס, גם בעבודה וגם בבית. זה הכי נוח לי", אומר מי שמכנים הסטודנטים "המרצה בג'ינס". ברקע מתנגן בוליום גבוה שיר רוק לא מוכר, אך בעל הבית ובתו יעל - שמכינה לעצמה משהו לאכול במטבח - מכירים את מילותיו בעל"פה. "יש לי להקת רוק, זו הקלטה של אחד השירים שלנו", הוא מפתיע, ומנער מעצמו את שאריות הסטיגמות המוכרות שדבקו באנשי אקדמיה נוקשים.

■ ביוגרפיה מקוצרת

"נולדתי במרכז ת"א, למשפחה ציונית מפא"יניקית. אמי, דליה גולומב, היא בת למשפחת גולומב-שרת-זוהו. סבי היה אליהו גולומב, ודודיה של אמי הם משה שרת ורב-הזרוע, בתו של אבי מנישואיו השניים, קטנה ממני ב-25 שנה.

"תמיד הייתי תלמיד טוב. הלימודים הלכו לי בקלות. היו לי ציונים טובים, אבל היה ידוע שאני לא עושה שיעורי בית אף פעם. היה הסכם לא כתוב ביני למורים שאני לא עושה שיעורים. פעם המורה למתמטיקה ראה שעשיתי שיעורים, ואמר ליכיתה שהוא נאה בי על כך. זה היה אירוע שצריך לציין. כנער, חשבתי שאעסוק במתמטיקה. הצטיינתי במקצוע ואהבתי אותו. מתישהו עלה הרעיון שאלמד גם משפטים, אולי בגלל הפרשה שאבא היה מעורב בה, אבל לא במודע.

"מגיל מאוד צעיר הייתי פעיל בצופים, תחילה כמדריך ומאוחר יותר כראש גרוד. לפני הצבא יצאתי לשנת שירות בקריית מלאכי, שם הכרתי את אשתי, נעמה. כשסיימתי את שנת שירות, התגייסתי לצהל", עברתי קורס טיס ושירתי כנווט פנטום כשש שנים".

■ אבא

"בילדותי, אבי, אשר ידני (מראשי תנועת העבודה בעבר. באוקטובר 1976, יומיים לפני מינויו לנגיד בנק ישראל, נעצר בחשד לפלילים. בהמשך, הורשע עפ"י הודאתו בקבלת שוחד וטובות הנאה ונדון לחמש שנות מאסר, א' ל"ו) - היה מאוד מעורב בחיים הציבוריים. פנחס ספיר, יצחק בן-אורון ואישי ציבור אחרים בילו אצלנו בבית כל הזמן.

"הוא נעצר כשהייתי בן 16. מה שאפיינ אותי בתקופה שהתנהלה הפרשה נגדו היה שהמשפחה לא הייתה כרגיל. ברור שזה

השפיע על חיי באיזשהו אופן, אבל על התפקוד שלי זה לא השפיע כמעט בכלל. הייתי מודרך בצופים, אחר-כך רשג"ל ואחר-כך מרכז שבט בצופים, והכול בתקופה שהתנהלה המשפט. בצבא, הלכתי לקורס טיס בזמן שאבי היה בבית-סוהר. במקביל, שמרתי על הקשר החזק עם אבא. הגעתי לדייוניס במשפט וביקורתי אותו בבית-הסוהר.

עם פרופ' עמרי ידני

אלה לוי יוניברסיטי: יונתן בלום

"זה גם לא גרם לי לכל מיני הרהורים נגד המדינה. הרבר המרהיב הוא שגם לאבי זה לא גרם להרהורים כאלה. את מצפה שזה יגרם לאדם להיות נורא מריר ולשנוא את כולם, ולא, הוא נשאר מאוד אוהב ארץ-ישראל ולא נוטר טינה לאיש".

■ משפטים

"כשהשתחררתי מהצבא, למדתי הנדסת תעשייה וניהול. לא מתמטיקה או משפטים. בסוף השנה הראשונה ללימודי, הרגשתי שבחרתי בפשרה שלא מצאה חן בעיני ושעשיתי טעות, ושוב התלבטתי בין מתמטיקה למשפטים. בסוף בחרתי במשפטים. אני משער שלפרשה של אבי הייתה איזושהי השפעה, לפחות בתחילת היום, על כך שהתעניינתי במשפטים. עד היום אני לא יודע אם עשיתי את הבחירה הנכונה.

"כשבתי הייתה בת 12 שאלו אותה 'מה את חושבת שתהיי כשהיך גדולה', והיא אמרה 'פתאום אני מבינה שאין לי שום כישור', או כנראה אצטרך להיות עורכת-דין'. משפטים הם מקום מפלט לאנשים שהם בסך-הכול בסדר, אבל לא מרגישים מספיק בטוחים בעצמם לעסוק בדברים אחרים. כמו שאני לא הרגשתי בטוח לעסוק במתמטיקה. אף שהייתי תלמיד טוב במתמטיקה הבנתי שכנראה שלא אהיה מרען מוביל בתחום. אולי זו הייתה טעות שלא היה לי את הביטחון לנסות. טעות במשפטים ברירת מחדל. במקביל, המשפחה ללמוד הנדסת תעשייה וניהול. "לאחר ההתמחות במשרד עו"ד יעקב וינרוט, נסעתי לברקלי לעשות תואר שני במשפטים, ומכיוון שמאוד נהנית

שם, המשפחה לרוקטורט. ב'94, אחרי סיום הרוקטורט, חזרתי לארץ והצטרפתי לאוניברסיטת תל-אביב, שם הייתי עוזר המעבר שלי באחזונה למכללת ספיר".

■ ישראל פרי

"ישראל פרי חף מפשע ונעשה לו עוול גדול. שנה וחצי לפני שהצטרפתי לעריעור בתיק פרי, כשהייתי סגן דיוקן הפקולטה למשפטים בת"א, נכנסה אלי הפרקליטה שמטפלת בתיק פרי, שאותה הכרתי היטב, וסיפרה לי על התיק. ניהלנו שיחת חולין כשעה וחצי, שלאחריה אמרתי לה שלדעתי התיק הזה חסר בסיס. אין לו בסיס לוגי, לא מבחינה משפטית ולא מבחינה כלכלית.

"כשוינרוט ביקש ממני להצטרף לעריעור בתיק עברתי על כל חומרי הראיות, קראתי את פסק-הדין וראיתי שמה שחשבתי קודם היה כאין וכאפס לעומת האמת. מי שלומד את התיק הזה לעומק מבין שנעשו בו טעויות חמורות ביותר. למה נעשו הטעויות האלה זו שאלה שקשה לי לענות עליה.

יכול להיות שבהשפעת התקשורת העוינת, חוסר הבנה של הבסיס הכלכלי, או שילוב של השניים. קשה לי להסביר את זה, אבל זו עובדה.

"אחרי ההפסד בעריעור בעליון הפסקתי לייצג בתיק, אבל נשארתי בקשר עם ישראל פרי. אני מבקר אותו בבית-הסוהר, עוזר לו ונמצא בקשר גם עם עורכי הדין שלו. הוא אדם מאוד חכם וחזק. הכלא לא שובר אותו. באופן פרדוקסאלי, פרי הוא האדם שהכי מאמין במערכת המשפט הישראלית שפגשתי. עורכי-דין ותיקים שהכירו את הקיים אמרו לי 'אנחנו יודעים שפרי צודק, אבל אין לכם שום סיכוי'. הם אמרו זאת מתוך מחשבה שהם מכירים את המערכת ואיך היא עובדת. פרי משוכנע שהמערכת תבין את העניין. הוא היה משוכנע בזה בערכאה הראשונה ובערכאת הערעור, והוא משוכנע בזה גם בשלב של הדין הנוסף".

● ואם הבקשה שלו לדיון נוסף תירצה?

"אני לא יכול להעלות על דעתי שזה יקרה. קשה לי להאמין שהמערכת המשפטית לא תרצה לפחות לבחון את זה שוב. על פניו, גם מי שלא משוכנע ברמת הודאות שלי שנעשו פה טעויות, מבין שבתיק הזה התקבלו החלטות והלכות שמעברות את האופי של מערכת המשפט הפלילי בתחום המסחרי, וזה שווה דיון נוסף. אני מעריך לא לחשוב על מה יקרה אם לא. אדם חף מפשע יישב בכלא. אני מעריך להיות אוסטימי וימשיך במערכת המשפטית יש אינטרס שלא יישארו טעויות כאלה. זה לא רק אינטרס אישי של פרי".

"משפטים הם מקום מפלט לאנשים שלא מרגישים מספיק בטוחים בעצמם לעסוק בדברים אחרים". ידלון, בביחוט ב"א

רזומה

● **אישי:** פרופ' עמרי ידלון (50), נולד ומתגורר בתל-אביב. נשוי לנעמה (עו"ד במקצועה) ואב ליעל (21) ולעידו (18.5)

● **אקדמיה:** מומחה לדיני חברות, ניירות ערך ולניתוח כלכלי של המשפט. לפני מספר חודשים, פרש מניהול מרכז פישור לממשל תאגידי ורגולציה של שוק ההון ומהאוניברסיטת תל-אביב כפרופ' מן המניין, למען הקמת בית-הספר החדש לחשפטים במכללת ספיר, שבו יכהן כדיקן מאוקטובר השנה

● **פרקטיקה:** ב-2008 הצטרף כעו"ד מייצג - תיק הייצוג הראשון והיחיד שעסק בו - לערעורו של עו"ד ישראל פרי, שהורשע בגניבת יותר מ-320 מיליון מארק גרמני מכ-9,000 לקוחות ונידון ל-10 שנות מאסר

אבל בגיל 16 התחברתי לגיטרה ועזבתי את שניהם.

"מוזיקה תמיד הייתה תחביב שלי, אבל אף פעם לא לקחתי אותו ברצינות. ניגנתי לחברה סביב המדרות בעיקר. לקראת גיל 50, החלטתי שאני רוצה לפתח אותו יותר ברצינות, ולפני כשלוש שנים, כשיצאתי לשבתון ואחר-כך לחל"ת מהאוניברסיטה, התחלתי להשקיע יותר במוזיקה. לקחתי קורס להלחנת שירים ברימון, וכתבתי שירים למגירה. לפני כשנתיים, הקמתי יחד עם כמה חברים להקת רוק. מאז אנחנו מנגנים יחד פעם בשבוע, מופיעים בפני חברים, וזה כיף אדיר."

אם לא היית משפטן

"הפנטזיה שלי היא להיות מתמטיקאי ורוקר - שני דברים שאני עושה היום כתחביב."

בעוד 10 שנים

"אין לי מושג היכן אהיה, אבל אני מקווה שבמקום אחר מהמקום שאני נמצא בו היום, ושיהיה לי מעניין בחיים. חייבת להיות התפתחות, באקדמיה, במוזיקה, במשפט ובכל דבר אחר, העיקר שיהיה שינוי וגיוון. ככה אני חי את חיי."

ספורט

"אני לא עושה שום ספורט בשביל כושר. לפעמים אני משחק כדורגל עם הבן שלי. אנחנו מתמקדים בעיקר בנגיחות. אנחנו אלופי העולם בנגיחות אחד אל השני. השיא שלנו הוא מעל 200. ספורט לשם ספורט, אני לא עושה. פעם רכבתי על אופניים ואני מתגעגע לזה, אבל מרגע שהפסקתי קשה לי לחזור."

עלוויזה

"אני יכול לבהות בטלוויזיה, אבל זה לא משהו דומיננטי בחיי. אני אוהב לראות שידורים של 'סיינפלד' עם הבן שלי. ראיתי את כל השידורים החוזרים כמה פעמים, אבל אני נהנה מהם כל פעם מחדש. אני אוהב לראות 'כוכב נולד' כי אני אוהב מוזיקה, אבל לא סובל את כל תוכניות הריאליטי האחרות. חוץ מזה אני לא ממש צופה בטלוויזיה."

לא יודעים עלי

"מי שמכיר אותי יודע שאני אוהב מוזיקה, אבל לא יודעים עלי שיש לי להקת רוק. גדלתי בבית מוזיקלי. אמי עסקה במוזיקה ואחת מאחיותיי מוזיקאית. כנער למדתי קצת לנגן בפסנתר ובכינור, לא

"לא בטוח שיש צורך במכללה נוספת באופן כללי, אבל כן יש צורך במכללה נוספת בדרום הארץ. אם היו פונים אליי להקים מכללה נוספת במרכז לא הייתי מעלה על דעתי לקחת בזה חלק. נטלתי בזה חלק בגלל שחשבתי שיש אינטרס לישראל שתהיה פקולטה למשפטים בדרום. גם לרומיים מגיע בית ספר למשפטים."

"השאלה היא אם באמת יש הצפה של השוק והאם השוק לא מסדר את זה לבדו. אם השוק לא גורם לאנשים הפחות טובים להיפלט, אז לשכת עורכי דין צריכה אולי לחשוב על מחסומים לכניסה. המחסום לא צריך להיות באקדמיה, אלא לבוא עליידי הלשכה או השוק עצמו, אבל לא עליידי האקדמיה."

סדר יום

"אחד היתרונות של האקדמיה זה שאין סדר יום אופייני. לפני שנתיים יצאתי לחל"ת מהאוניברסיטה והתחלתי לעשות רק דברים שאני אוהב - לעסוק במוזיקה, נכנסתי קצת לעסקים, וכתבתי חוות-דעת פרטיות. היתרון של להיות בחל"ת זה שאפילו סדר היום הגמיש שיש באקדמיה, הופך לעוד יותר לא אופייני."

מכללת ספיר

"לפני כשנה וחצי הציע לי זאב צהור, נשיא מכללת ספיר, לעזור להקים פקולטה משפטית בספיר. בהתחלה חשבתי שזה לא מתאים לי, אבל החלטתי לבקר בשדרות ולראות על מה מדובר. נסעתי, ראיתי, נדלקתי, ולקחתי את זה על עצמי. באוקטובר השנה ייפתח בית-הספר הראשון למשפטים בדרום."

"אף פעם לא הייתי שותף בביקורות נגד המכללות. אם אנשים רוצים ללמוד משפטים, וזה החלום שלהם, אז צריך לאפשר להם. למה יש להם חלום כזה, זו שאלה שאפשר לדון בה, כל אחד וסיפור החיים שלו, אבל לאנשים יש חלום כזה ואני חושב שזה לא מתפקיד המרינה למנוע מהם להגשים אותו. המרינה נועדה לעזור לפרט ולא להיפך."

● **צריך עוד מכללה למשפטים?**
"אם הרבה אנשים רוצים ללמוד משפטים, אז כנראה צריך. שאלה נפרדת היא אם צריך כל-כך הרבה עורכדין. אם אין מקום בשוק לכל-כך הרבה עורכדין, אז באופן טבעי הרבה מהאנשים שלומדים לא ייקלטו בשוק, ויצטרכו למצוא תעסוקה אחרת. המקצוע המשפטי נותן בסיס חזק כמעט לכל עבודה חוץ מאשר בתחום המדעי."